

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 115 לתאריך: 17/02/2017

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established on 9/11/1976

by the late Moshe Ben-Chaim, may he rest in peace, and Dani Namali, long may he live

Magazine editor: David Ellman

עורך העיתון - דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"
"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

Leaving on a jet plane

All my bags are packed, I'm ready to go
I'm standing here outside your door
I hate to wake you up to say goodbye
But the dawn is breakin' It's early morn
The taxi's waitin' He's blowin' his horn
Already I'm so lonesome I could cry

So kiss me and smile for me
Tell me that you'll wait for me
Hold me like you'll never let me go
I'm leavin' on a jet plane
I Don't know when I'll be back again
Oh, babe, I hate to go

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

על סגירת "כל סוטה" / עמי בן-צבי

דוד שלום.

סגירת השבועון תוביל לנסיגה משמעותית באיכות החיים של חברי כפר הנשיא. התרומה שלך משמעותית במיוחד כי היא מאפשרת לשמור על ערוץ הדברות פתוח ולהביא לדיון את העוולות שקיימות בקיבוץ, שהולך ונסגר בידי אינטרסנטים שמובילים את הקהילה.

להערכתי מעת שהתחלנו לכתוב עובדות על התנהלות הנהלת הקיבוץ ואי עמידה בזכויות החברים בעיקר הגמלאים, הנהלת הקיבוץ תקנה והחלה לשלם לחברים את המינימום הנדרש בתקנות.

בסעיפים רבים כמו תשלום גמלת פנסיה מינימלית...תוקן. בסעיף אי קיזוז תגמול פנסיה מחברים מעל גיל 70 שעדיין עובדים. תוקן. בסעיף קיזוז תגמול פנסיה מחברים שברשותם קרן פנסיה שרכשו בעת שהיו בפנסיה...תוקן.

בסעיף דמי אבטלה לחברים בגיל העבודה שפוטרו ללא זכאות לתשלום דמי אבטלה מהקיבוץ... תוקן.

לסעיף ימי חופשה מצטברים שהקיבוץ קיזז מחברים עובדים בקיבוץ... תוקן.

כל הסעיפים האלה עלו לדיון בכל סוטה ואתה נתת להם במה, אחרת לא היה קורה כלום.

חברים רבים הפסיקו לפחד ולשתוק ומתאגדים וההנהלה יותר קשובה אליהם כי יש להם במה...

אם בכוונתך לחיות בקיבוץ בעתיד עליך להמשיך ולתרום למען שינוי.

בעריכת העלון השבועי אתה מצטיין ותורם את חלקך ויכולתך באופן מירבי.

חברים ובנים מחכים מדי שבוע לפתוח את העלון ולקרוא מי עשה מה למי ואיך...

העובדה כי לאחרונה ירד' מפלס הכתבות אינה סיבה שתרפה ידיך מהמשך העשייה. בחיים יש הרבה עליות וירידות וקשה לעתים לשמור על הקיים, במיוחד כאשר נראה לך שאתה היחיד שנושא בנטל...

בסוף היום יציבות והמשכיות מנצחים... Mark my words...

אני מבקש ממך לשקול החלטתך ולחזור מהכוונה לסגור את העלון. אתחייב לכתוב בעתיד פעמיים בחודש.

שבת שלום.

עמי

As for "Kol Soteh" / Yoram Benhaim

Kol Soteh was always understood by me as: "The Voice of the Deviant" - Not as "Every Deviant" that the Hebrew spelling would suggest. I guess I was right, since only the "deviants" wrote regularly - that is 5 people out of 185 readers! Another about 10 wrote from time to time, that is all!!!

Shame on you - Jerks.... is the only reason you subscribed to Kol Soteh just to get some gossip and feel a little homesick, or is it because you are a taker not a giver. Writing and sharing ideas for better or for worse is the signature of educated people, even if their ideas and Philosophy are in 180 degrees to your own. Those of you who did not write (You and David - know who you are) are the same to me as Agnostics - sitting on the fence - one bar of the fence stuck up your ass and thinking.... Why commit let`s wait and see and if GOD decides to show up, then I can always say "I did not say "he" does not exist, just that I do not know if he exists" As I said before - Jerks! Well from this week Kol Soteh does not exist. You would immediately bark back "That is not the same as GOD" It`s the idea - Stupid!!!!

To me Kol Soteh was a great way to connect with my past and friends and some that are not, it gave me pleasure to read and getting somewhat Nostalgic. Might be the age and the simple fact of life that Kfar Hannassi was and is an essential part of my life, even if I do not visit it enough, something I wish I could do much more.

I had a very good story to tell about one of my best friends who last week shot himself in the head after 44 years of suffering from a serious form of PTSD (Since the Yom Kippur War) that he could not take anymore. I am deeply sad as I have never been in my life before and I have been crying since that day. It is a good story that I wrote a little about in previous Kol Soteh, not that any of you would recall, but has now reached it climax with my friend suicide!

Too bad, it would of helped me to tell the story and let some of the pain and longing be told.

It is the death of two friends in less than a month and that is SAD.... VERY SAD.

I was going to suggest to David that maybe we should move to a monthly publication, but realised that that will not change anything, since being a jerk does not change from one week to one month and the same people would write the same shit and not one of you will pull the bar out of their asses and participate as oppose to kibitzing! As if you are watching a deviant couple (or more if you like), having sex through the key hole and musterbating... not that I am against any of it. I just like to participate from time to time. Think about it and realise that the Ugly Deviant is you and the true deviants are the ones who participated and shared.

So Goodbye to you all useless people.

The least you can do is write David a note and tell him how you appreciate his work and efforts week after week, so you can peep into other people lives.

With my middle finger to you.
Yoram.

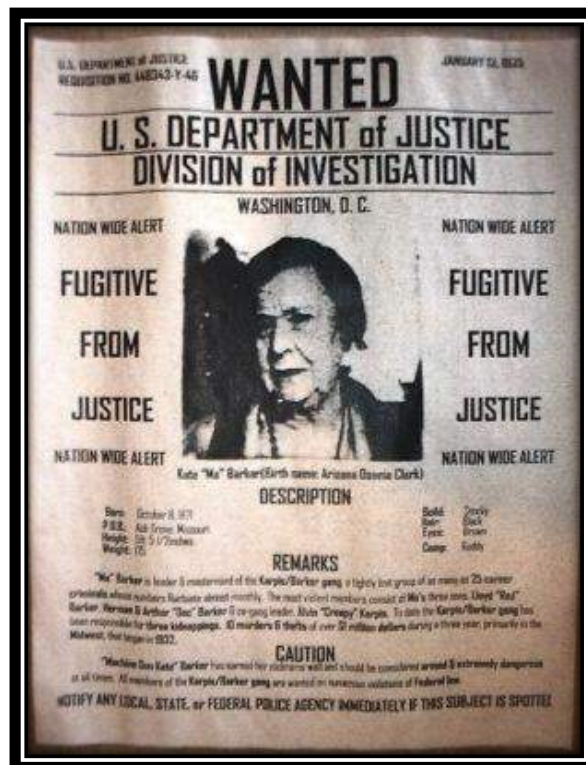
מצער שכנראה גם הבלון הזה (הסְטִיין) איבד את ההליום וייגנז לתוך נבחי הכלום. מה לעשות אנחנו בעידן ה"טראמפים" פחות קוראים, פחות כותבים, פחות מחבקים (רגע זה דווקא בעליה במיוחד בין פוליטיקאים).. אז פחות מקשיבים ופחות יודעים ופחות ופחות.. אנא עארף..

מידעון מספר 30 פורסם ויש כל כך הרבה ציניות לכתוב עליו (זה מתקבל לחברים אמיתיים בתוך הקיבוץ בדר"כ באי מייל)

קצת יחס אם כן – הולכים לקופף את המרכולית אממ אלונית ב8% במחיר לזקן המסכן בקיבוץ כלומר תפוח שנמכר ב10 שקל לקילו יעלה להם 9.2 שקל!! הישג מרשים אם נקופף את "דור אלון".. לפחות עלית עדיין מחזיקה בביצים את כולנו ומוציאים לפעמים גרסאות חורף לשוקולד המעיף שלהם מידי פעם..

או כחלופה לאלונת אפשר לייצר מקום עבודה ל-6 נפשות בערך, ולחזור לימי "רודה" עם עבודה מקומית עם בילטונג לא כשר ושאר דברים טובים במחירים נוחים בנוסח "קואופרטיב" שגם אזורי.

כבר לא בשיח היומי פרשת\$\$\$ "מה בייקר" עדיין אקטואלי ..מאוד הושקט, וטוב שכך.

אקזיט- Let's face it, כפר הנשיא נדל"ן מצוין לבאים והולכים בחמש שנים האחרונות קנו פה בהרחבה לא מעט בתים שכבר המחיר הנוכחי למכירה מגרד את ה-2 מיליון!!
פאקינג רווח יפה מאוד למשפחה שרוצה לגור איתנו בקהילה.. For ever and ever..
זה רק יעלה לנו את עלות המחירים של בתים במובלעת.. כבר חושב על אקזיט בעצמי לבית בין 50 שנה עם רעפיי אסבסט ומים מעושרים בברזל..

וועדות: וועדות, וועדות, כבר כתבתי על וועדות, אפשר לוועד על כך אבל בסוף הוועדה תחליט אם יהיה צורך בוועדה לוועד על אם יש צורך בוועדה לדיון בוועד..
זה להיט להיות "Judge Dredd" מה? אתם טרם נכנסתם לוועדה בקיבוץ המתחדש..

ובוה: יש מכרז להצבת מונומנט במרכז הסובה ואני חושב שיהיה יפה לשוכנים ומבקרי הכפר בבואם הלום פסל המציע סוג של ZEN, רוגע פיוס עומק והבנה בהווייתו כמו זה למשל:

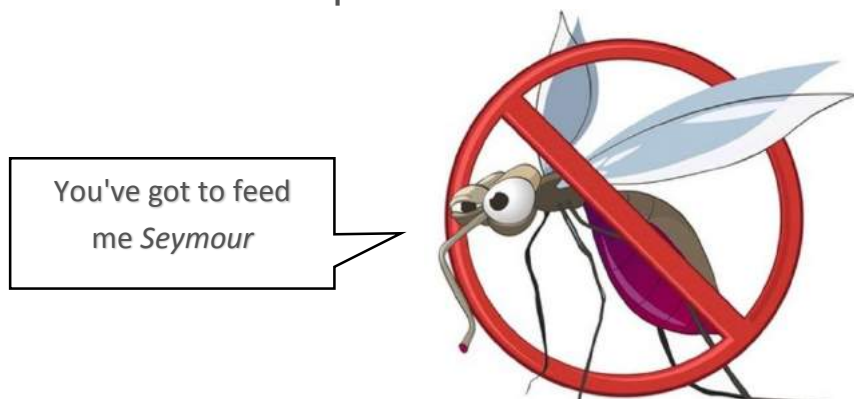
מכירים את זה שיש לכם מחשבה מעולה לכתוב לכל סוטה ועוברים כמה ימים ואז אתם באים לכתוב את הגאונות הזו שרצה שם במוח ואיננה יותר..

שערים (בלדה פותחת) – "גם אני רוצה שלט שיפתח את השער הצהוב מרחוק, גם אני רוצה מפתח שיפתח לי את הפארק בו אחמוק, גם אני רוצה מפתח שיפתח את השער לרדת בפתלים לירדן, ולא יזיק אחד למועדון בשביל התיאבון. גם שלט לפתוח לי את הדרך בין השערים בכתליי הקיבוץ אפילו שאני לא מהשכונה, ובטח לא יחסר אם מפתח יהיה לי לאולם היושב באמצע הזירה..."

I love three dots...

רגע לפני הקיץ לא לשכוח לשים קערות מים בחצר על מנת שיוכלו גם היתושות להטיל ביציהן להמשיך את קיימות היתושים בעולם, והעברת מחלות כמו קדחת נילוס ומלריות על מנת שבני האדם לא יתרבו מידיי. מומלץ לבדוק שיש מים בנמצא בכל מהלך הקיץ שיוכלו להמשיך להרוות צימאונם ולא רק מאכילת דם, למזוכיסטים שבינינו דיאטה המכילה חומציות וחלבונים רבה היא בין המושכים לאניני הטעם המעופפים..

טוב נגמר כנראה, זהו.. קיץ מזוויע מחום נוסף מולנו בו נמשיך לגדול ביחד וליצור קהילה חדשה שרק אם נקשיב, נלמד לדעת ולראות את השני. במילותיו של גוויאנקה;

"There cannot be peace in the world when people have anger and hatred in their hearts. Only with love and compassion in the heart is world peace attainable."

תודה ד.א על המקום לפרוק ולהתבטא בלי מבטא.

סיפור של קיץ / דודו פלמה

קיץ. קיץ הסתער על הקבוץ כשהוא נושב מהתופת הרוחת לשונות של אש לכל עבר, מחמם לנו את המוח ומשגר את הילדים לברכת השחייה ולים. האוויר נמלא ריח של חופש וגלים וחול ושחפים. כל שנה אומר נתן המציל שצריך לעשות משהו עם החום הזה. אך שום דבר לא מזיז לקיץ הזה, שהוא מתגלגל ככה, כל שנה, במין עצלות לאה ובלתי ניתנת לעצירה על ידי כל הדברים הקטנים האלה, מעשי ידינו הבזויים.

כל קיץ היה רוברט מבקש מחדש את נפשו למות. רוברט היה נוטע מופלא. מדריכי- מטעים מכל רחבי הארץ היו עולים אליו לרגל וממתינים שעות עד שהיה נעתר לתחנוניהם ונותן להם להתבונן רק חמש דקות בעצים שטיפח במטעי הקבוץ. על גילוי סודות מהמטע שלו לא היה על מה לדבר. רוברט לא היה פוצה פה ומצפצף להסגיר את סודות המטע, אפילו היו נחקר בשב"כ בעינויים קשים. ליד ביתו הקטן שבקצה שכונת הותיקים הקים רוברט, לאחר יום העבודה המפרך במטע, בעשר אצבעות קשות ומיובלות ובזמן המועט שנותר לו בערב, גן קטן ומטופח. היה זה גן שהילך קסם על ילדי הקבוץ.

כאשר הגיעה העונה והפירות בגן של רוברט הבשילו, לא היו ילדי הקיבוץ עומדים בפיתוי והם היו פושטים עם רדת הערב על הגן ובוזזים את פירותיו של רוברט. אבל יותר מכל הפירות שבגנו חמדו את שזיפיו. וזאת יש לדעת, באמצע הגן עמד לו עץ שזיפים מרהיב. פירותיו החמצמצים מתוקים של העץ הטריפו את דעתם של הציפורים והילדים, ואלה היו מתחרים באלה מי יגיע לפרי ראשון.

רוברט היה משתגע כל קיץ מחדש. כשהגיעה העונה היה אורב בזעם כבוש לציפורים וילידים. וכשהיה לו כד מי מהם בידו הקשה והמיובלת היה חובט בהם בעוצמה רבה ומכלה בהם את זעמו. כל קיץ, בהגיע העונה, יכולת לראות את הילדים מתגנבים בלב הולם, חומקים מבעד לפרצה הקטנה, שהכינו בעמל רב ובאין רואים באביב, מתקרבים אל העץ בעיניים מתרוצצות לכל עבר לראות אם רוברט מגיח מעבר לפינה בזרוע נטויה. משהיו מגיעים אל העץ הנכסף עמדו לידו רגע כשצלעותיהם עולות ויורדות בנשימות מבוהלות, ובמהירות קטפו שניים או שלושה שזיפים ונמלטו מהגן כל עוד רוחם במ.

הקיץ של שנת 1976 ייחרת בדברי ימי הקבוץ, אלה הדברים הנרשמים בדקדקנות ובנאמנות רבת שנים בארכיון של יצחק עדר, כקיץ שבו התחוללה תפנית גדולה במתח שעמד במשולש הזה שבין עץ השזיפים, רוברט וילדי הקבוץ.

באחד הערבים, לאחר שחזר מר נפש וזועם ממארב לא מוצלח לילדי הקבוץ, נשבע רוברט לאסתי אשתו ש"השנה אם הם גומרים לי על השזיפים אני כורת את העץ ודי". אסתי הפצירה בו להירגע והזכירה לו שהרופא אמר לו שאסור לו להתרגז יותר מדי בגלל הלב.

אך רוברט ניראה נחוש מתמיד. באותו לילה כאשר קיפל את בגדי המטע הכחולים על הכיסא שליד מיטתו, כדי שבבוקר עם עלות השחר יוכל לגשש בידו ולמשוך אותם אליו בלאות להתלבש לאט ולצאת אל הקרירות הנעימה של הבוקר החדש שעתיד לעלות, נשבע לעצמו שוב שהשנה לא ייתן להם לגעת בפרי למנוולים הקטנים.

(יש המשך.....)

עבר שבוע די שקט.

הילדים לא פקדו את השזיפים וגם הציפורים כמעט ולא הגיעו. כנראה פרחו להם כולם לגינות אחרות שבהן היו בעלי הגן פחות נחושים ובעלי יד קלה מזו של רוברט.

בשבוע הזה גם הבשילו השזיפים בגנו של רוברט ולבשו את הגוון הזה של שזיפים שגורם להם להראות כמו הפרי שהטריף את דעתו של אדם הראשון בגן עדן. גוון שהעיד עליהם שהגיע זמנם להיקטף.

בשבת בערב אמר רוברט לאסתי ש"מחר, אם ירצה השם, אני קוטף את השזיפים" ואפילו צחק צחוק קטן שנגע בקמטים הנוקשים שחרצו את פניו הקשים ואסתי נמסה מאהבתה רבת השנים אליו. למחרת כשיצא את ביתו היה רוברט שמח מתמיד. היום חלף לו במהירות ובלי תקלות. רוברט היה ידידותי מתמיד אל עובדי המטע, ואלה הופתעו לשמוע את רוברט שר לעצמו בקול גדול "שורו הביטו וראו מה גדול היום הזה היום הזה..." כאשר הלך לסגור את השיבר הגדול, זה שלאף אחד אחר אסור היה לגעת בו מלבד רוברט, וקולו הלך והתרחק הלך ונחלש, עד שפתאום עלה בהתלהבות גדולה בסיום "...ונדליקה שוב, שוב את האדמה, בשלהבת ירוקה".

לעת ערב, כאשר עלה על העגלה והטרקטור כמו המריא בדרך חזרה מהמטע לקיבוץ, שר רוברט וכל עובדי המטע שרו איתו בהתלהבות גדולה. לכולם הייתה תחושה שזהו רגע נדיר, וכל מי שלקח בו חלק התחנן בליבו שהרגע הזה ימשך לנצח. אבל נצח לוקח בחייו של אדם רגעים ספורים, ותוך רבע שעה דומם גדי, שהשתחרר לפני חודש מהצבא, את הטרקטור בחנייה וכולם התפזרו לכל עבר.

רוברט הלך בצעדים איטיים כשהוא מושך את הזמן עד לבית כדי שיוכל לדמיין לעצמו בלכתו לשם איך הוא מגיע אל העץ ולאט לאט ובהנאה עצומה הוא קוטף את השזיפים ומניח אותם אחד אחרי השני בתוך הדלי. בעיני רוחו ראה איך הם נחים שם אחד ליד השני וכמו צוחקים אליו. בינתיים כבר הגיע לשער הגן, פתח את השער והתקדם אל העץ. כאשר עקף את שיחי הורדים הגדולים שעמדו בין השער לעץ השזיפים חשכו עיניו, העץ היה עירום ונקי משזיפים, אפילו אחד קטן לא נותר בו ליתום, לאלמנה ולגר.

זעם גדול אחז ברוברט והוא רץ אל המחסן הוציא את הגרזן הגדול ובמכות חזקות ובכעס גדול החל לכרות את העץ. המכות הראשונות החרידו את הציפורים שכבר החלו להתמקם על ענפיו לקראת שנת הלילה והן המריאו משם במשק כנפיים גדול ומחריש אוזניים. רוברט המשיך להכות בעץ כשהדם הולם ברקותיו ומפיו נפלטות קללות בכל ארבע השפות שהכיר. לבסוף התעייף והגרזן צנח מידו. במקום בו עמד העץ נותרה ערימה גדולה של ענפים מרוסקים, נסרים חומים, שבבים והמון עלים היו מפוזרים לכל עבר. המקום נראה כמו שדה קטל. רוברט השליך את הגרזן לעבר המחסן ונכנס הביתה כשהוא מתייפח מזעם.

על המקרר מול הדלת בתוך קערה גדולה ויפה היו מונחים כל השזיפים מהעץ.

מהמקלחת עלה צוהל קולה של אסתי - "רוברט, עשיתי לך הפתעה! היום אחר הצוהריים קטפתי את כל השזיפים להקדים את הילדים שיתגנבו בערב..." רוברט גנח כאילו נקרע משהו בחזהו. הלך בצעדים כבדים לחדר השינה ונפל על המיטה כפי שהוא

בבגדי העבודה המלוכלכים ובנעליים מלאות בבוץ שנשר בגושים גדולים ושחורים על הסדין הלבן והצח כשלג.

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו

שיר התחדשות, בנין ועליה

החנטריש...*

* מילת גנאי מהדור הישן. המשמעות הספציפית שלה היא אדם מפוקפק, שטותניק או טמבל. במקרים נדירים משמש גם לתיאור של חפצים פחותי ערך או גרועים.

במפגש בגובה העיניים סח חמור לאדונו: "אתה חנטריש"
הקשיב הלה לחמורו ואמר: "זו זכותי המלאה להיות אדיש!
זה אני שבחרתי - ולעיתים אפילו - בנפש חפצה
לומר: גשמי ברכה" כשהשתינו עלי ישר מהמקפצה
לכול ציבור "מגיע" את מי שהוא בחר להובילו אחוז במבושיו...
כפי שכבר נאמר: ידע השור קונהו, וחמור אבוס בעליו...

"לי" גיחך החמור "אתה לא צריך לספר על חמורים...
מי כמוני יודע במה דברים אמורים...
חשבתי שאתם כחלק מאותו 'עם סגולה' נבחר
תהיו, ולו מעט, יותר חכמים מכול השאר..."
מדהים כיצד כה מהר התהפכו אצלכם היוצרות
מ'עמוד האש' לפני המחנה, אל צֶבֶר מלחכי פנכת חצרות...

"וכי על מה נלין? ועל מה נבכה מרה?
כאשר נפול נפלנו, ממני נותר לצפות לעזרה???
הרי זה אנחנו המאכילים את היד שבנו מכה
למדנו בדרך הקשה להבליג ולהחריש זעקה...
לעצום עיניים לנוכח המדרון התלול
להאמין ולקוות שרק אחרינו יבוא המבול..."

"תתעוררו אתם אחרי הדקה ה-90 וכבר בזמן פציעות
תפקחו עיניים בהזדמנות אחרונה לפני בית הקברות...
אולי ניתן להציל משהו לאחר 'עמל דם ויזע' רב בשנים
אולי קהו שיני אבות... אבל חוסו על שיני הבנים...
הנהגתכם לא תותיר אבן על אבן, היא מחריבה כול חלקה טובה
ולא תותיר לכם מאום להקים ממנו אפילו גל מצבה..."

"מוזר שאתה כחמור מכולם מצליח לראות את הדברים
להבין מי כאן מבינינו באמת, אלה החמורים...
אני כנראה כמו שהגדרת זאת בתחילה סתם חנטריש
מרוח כמו מה שאתה וחבריך מותירים מאחורכם על הכביש..
תודה לך שהבהרת כראוי מה אני צריך להרגיש
על ש"שמרתי" על זכותי להישאר אדיש..."

אבי

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

/ דוד אלמן

מכתב פרידה

בצער רב אני נפרד מהעיתון שלנו - "כל סוטה".
העיתון אמור היה לתת במה לאלה מבינינו שמוכנים לסטות מה-"עדר" ולומר את אשר על ליבם, דברים שלא תמיד מקובלים.

מהותו של עיתון צריך שייקבע על ידי קוראיו ובעיקר כותביו.
מהות "כל סוטה" כפי שנקבע כאן, לא היה בדיוק במה להתבטאות חופשית, ולא בדיוק מקום שבו אפשר "להפגש" ו-"לדבר".
האם העיתון איכזב? האם היה חופשי מדי? מי יודע?

העיתון קם לתחייה עקב צורך למלא וואקום כלשהו עם העלמותו של "דברי הכפר" ופתיחת אתר שבו ניתן בקלות יתר להביע דעה במשפט קצר וסתום.
מכירים את השיר: "Video killed the radio star"
מן הסתם זה מה שקרה כאן ובכלל קורה בתחומים רבים של חיינו.
השיח האישי נעלם ואת מקומו תופס ה"סימיוס", ה-"ווטסאפ" ו"ספר-הפנים" הלו הוא ה- Facebook

אבל מה הטעם לבכות על חלב שנשפך?
"לכל זמן ועת לכל-חפץ תחת השמים" אמר קוהלת, ואכן יש גם עת לנתק את חבל הטבור.

"כל סוטה" ייכנס לתרדמת ארוכה יותר או ארוכה פחות וכך ישאר עד לאותו יום בו יבוא איזה "נסיד" ויעורר את העיתון בנשיקה.

"כל סוטה" מסמל משהו אישי לכל אחד שהעיתון נגע בו.
לי אישית "כל סוטה" היה מקום המאפשר להיות "אני" ללא כסוי תחת. גלוי נאות: רק אומר שלרוב לא ניצלתי זאת, אבל הבמה הייתה.
כאשר נבין מהו אותו "משהו" אישי ונראה את חיוניותו בחיינו, אזי יגיע אותו "נסיד" גואל ויעלה מחדש את העיתון ממש כמו עוף החול האגדי.

עד אז ינוח העיתון על משכבו בשלום בארץ האגדות עם מסר אחרון:

♪ היו שלום - אני חייתי ביניכם, כמו צמח בר ♪

♪ אך מה הטעם לשיר על כל אלה,
כשפייר ונטשה בוכים? ♪

A farewell letter / David Ellman

It is with great sadness that I depart from our "Kol Soteh"
The magazine was meant to give a place for those who would deviate from
the daily rut and say their real mind, even when not acceptable.

The essence of a magazine should be decided by its readers and mainly its
writers. The essence of "Kol Soteh" was not exactly of a place to
communicate and express one's views.

Was the magazine a disappointment? Too scary? Who knows?

The magazine was revived due to a need to fill a vacuum in place of "Divrei
Hakfar" and the opening of the local web site where it is too easy to express
something with a meaningless word or sentence.

Remember the song "Video killed the radio star"?

I guess that is what happens in our lives with "SMS", "Facebook" and
"WhatsApp" taking over.

But what's the use of crying over spilled milk?

"*There is a time for everything under the sun*" says Ecclesiastics.

Yes, there is a time to cut the umbilical cord.

"Kol Soteh" will go into a deep coma and will stay that way till some
"prince" wakes it up with a kiss.

"Kol Soteh" symbolizes something for anyone whom it touched.

For me "Kol Soteh" was a place where I could be myself.

I have to admit I did not take too much advantage of that privilege.

When we find out what that personal symbol is for each one of us, that will
be the time for the "Prince" to redeem the magazine.

Until then the "Kol Soteh" will Rest In Peace with a farewell message:

♪♪ *I have lived amongst you as a wild flower* ♪♪

(Israeli song)

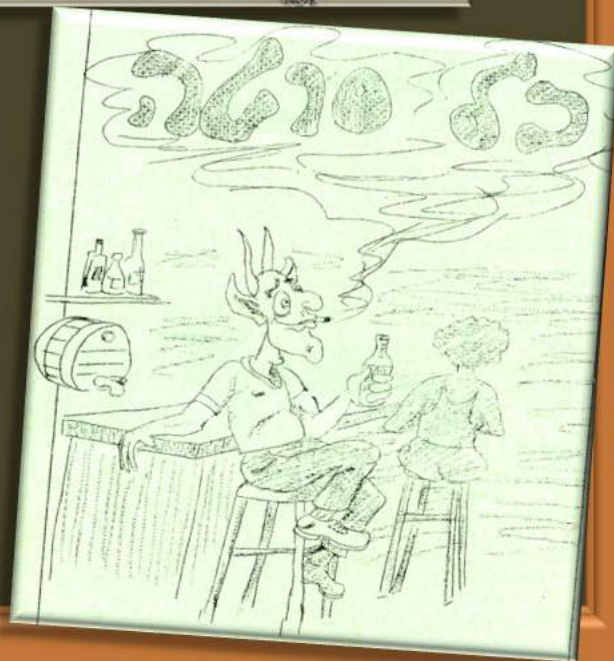
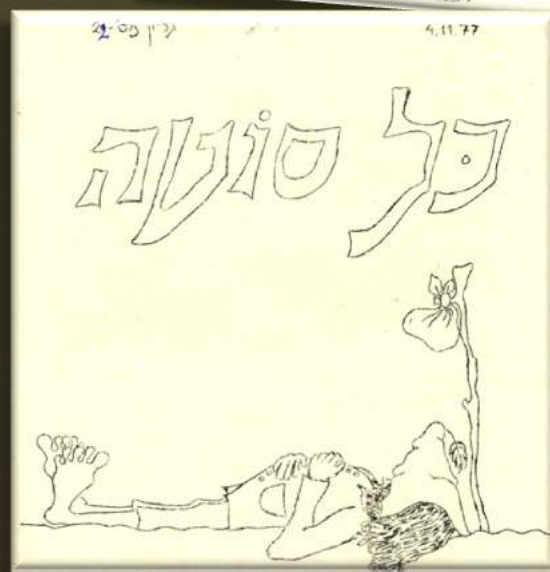
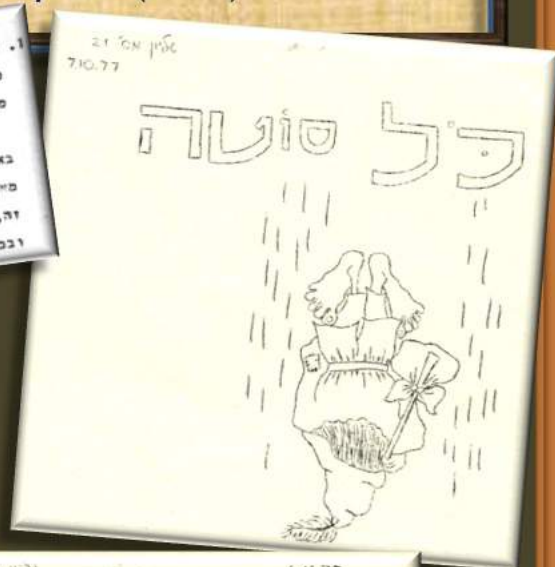
♪♪ *What is the use of singing when Pierre and Natasha are crying?* ♪♪

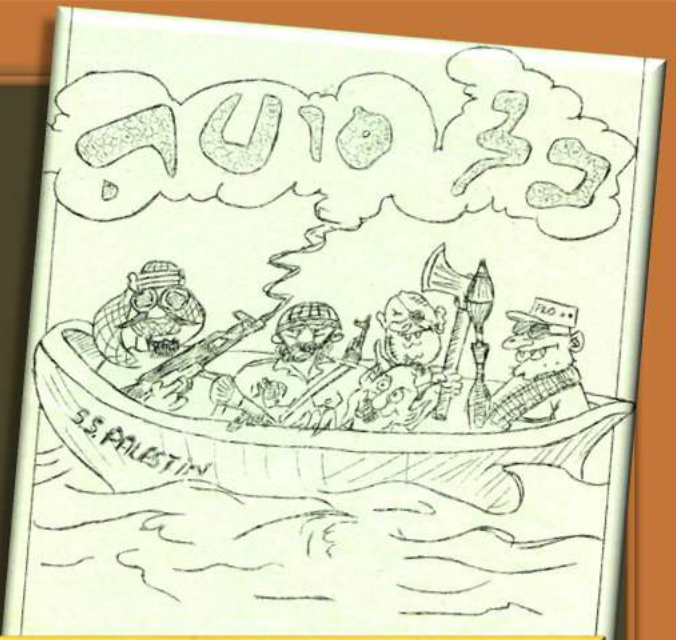
(Another Israeli song)

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם Nostalgia Ain't what it used to be

היסטוריה של סוטים החל בגליון - 001 מתאריך 5/11/1976
 וכלה (כרגע) בגליון מספר 115 מתאריך 17/2/2017

Kol Soteh כל סוטה

גליון מספר 068 ליום 18/3/2016

עורך כליל חושי-פז נטורי, ד"ר ששי אבן-פז נתן, ד"ר דני נמלי, אבי רוזנטרנץ, דוד אלימן
An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namal, long may he live

עצור או שאני יורה!

כל סוטה שאט הנפש

מחברות: ירם בן-חיים, דוד סלמה, ד"ר נמלי, ששי אבן-פז נתן, אבי רוזנטרנץ, דוד אלימן
Writers: Yoram Ben-Chaim, Dudu Palma, Dani Nami, Shoshi Even-Paz Netzer, Avi Rosenkrantz, David Elman

Kol Soteh כל סוטה

גליון מספר 065 ליום 26/2/2016

עורך כליל חושי-פז נטורי, ד"ר ששי אבן-פז נתן, ד"ר דני נמלי, אבי רוזנטרנץ, דוד אלימן
An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namal, long may he live

אכלו לי... שתו לי... אמרו לי...

"בכל שנה יש שני ימים שאי אפשר לעשות בהם דבר... אחרון ונותר רק היום אפשר ממש לחיות!"

אז אילולנו להוציא ת'אצבע!!

או דוברי המשורר... "ברוך אתה... המפיץ אצבע מוהנטוסי"

זה-מה-יש

- משולח השערות
- דוד אלמן
- צ'ארלי הדמות
- דני נמלי
- על כלבם חור'שנים
- גיא נגני
- חולם בברד
- ירם בן-חיים
- שירת הנער
- אבי רוזנטרנץ
- הפיה השואבת
- D...
- מטרת השאלה
- דוד אלמן
- "אם אין מילך"
- בני ליום חמונות"

זה-מה-איך

Kol Soteh כל סוטה

גליון מספר: 079 לתאריך: 10/6/2016

עורך כליל חושי-פז נטורי, ד"ר ששי אבן-פז נתן, ד"ר דני נמלי, אבי רוזנטרנץ, דוד אלימן
An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namal, long may he live

א...א...א...א...

This week's Editorial:
Avi Rosenkrantz, Yoram Ben-Chaim, Rafael Linder, Roy Rosenthal, Dani Namal, Ashraf Pearlman, David Elman

המערכת לשבוע זה:

אבי רוזנטרנץ, ירם בן-חיים, נימל לידר, דוד סלמה, דני נמלי, אביו פרלמן, דוד אלימן

ניתן להגיע לקב"ו שלנו "כל סוטה" דרך מהראשון ב-5/11/1976 ועד היום. זאת על ידי לחיצה על הקישור:
כתובת המלבן הירוק, ניתן גם למרוק את הסמל ממשאל באפליקציה מטאריטה בבייז

Kol Soteh כל סוטה

גליון מספר: 078 לתאריך: 3/6/2016

עורך כליל חושי-פז נטורי, ד"ר ששי אבן-פז נתן, ד"ר דני נמלי, אבי רוזנטרנץ, דוד אלימן
An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namal, long may he live

תגידו לפיבי שאני הואה את הסוך

This week's Editorial:
Dudu Palma, Uri Shoval, Ami Ben-Zvi, Ori Namal, Aronson & Niry, Yoram Ben-Chaim, Uri Galan, David Elman

המערכת לשבוע זה:

דוד סלמה, אורי שובל, עמי בן-צבי, עוה נמלי, ערוזן ג. נני, ירם בן-חיים, אורי ניר, דוד אלימן

ניתן להגיע לקב"ו שלנו "כל סוטה" דרך מהראשון ב-5/11/1976 ועד היום. זאת על ידי לחיצה על הקישור:
כתובת המלבן הירוק, ניתן גם למרוק את הסמל ממשאל באפליקציה מטאריטה בבייז

Kol Soteh כל סוטה

גליון מספר: 087 לתאריך: 5/8/2016

עורך כליל חושי-פז נטורי, ד"ר ששי אבן-פז נתן, ד"ר דני נמלי, אבי רוזנטרנץ, דוד אלימן
An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namal, long may he live

כל סוטה האושר בדרך לאלונית

This week's Editorial:
Yoram Ben-Chaim, Avi Rosenkrantz, Ami Ben-Zvi, Dudu Palma, David Elman

המערכת לשבוע זה:

אבי רוזנטרנץ, עמי בן-צבי, דוד סלמה, דוד אלימן

ניתן להגיע לקב"ו שלנו "כל סוטה" דרך מהראשון ב-5/11/1976 ועד היום. זאת על ידי לחיצה על הקישור:
כתובת המלבן הירוק, ניתן גם למרוק את הסמל ממשאל באפליקציה מטאריטה בבייז

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site
<http://www.d-elman.com/divrei/other/soteh.html>

Kol Soteh כל סוטה

גליון מספר: 088 לתאריך: 29/7/2016

עורך כליל חושי-פז נטורי, ד"ר ששי אבן-פז נתן, ד"ר דני נמלי, אבי רוזנטרנץ, דוד אלימן
An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namal, long may he live

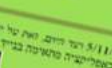

This week's Editorial:
Avi Rosenkrantz, Dudu Palma, Dani Namal, David Elman

המערכת לשבוע זה:

אבי רוזנטרנץ, דוד סלמה, דני נמלי, דוד אלימן

ניתן להגיע לקב"ו שלנו "כל סוטה" דרך מהראשון ב-5/11/1976 ועד היום. זאת על ידי לחיצה על הקישור:
כתובת המלבן הירוק, ניתן גם למרוק את הסמל ממשאל באפליקציה מטאריטה בבייז

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site
<http://www.d-elman.com/divrei/other/soteh.html>

Kol Soteh כל סוטה
 גיליון מספר: 091 לתאריך: 2/9/2016
 עלו בליף אלו. מוסרנו על מוסר גוישים לר' דניאל גומלין "יבול ליום ארבעים"
 An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIF and Dani Namati. Long may he live.

שלום ביתה א'
 אסור לזכור את האנדר
 בלנדרים

עורך העיתון - דוד אלמן
 Magazine editor: David Ellman

אתר ארכיון "כל סוטה"
 "Kol Soteh" Archive site
<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

Kol Soteh כל סוטה
 גיליון מספר: 090 לתאריך: 26/8/2016
 עלו בליף אלו. מוסרנו על מוסר גוישים לר' דניאל גומלין "יבול ליום ארבעים"
 An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIF and Dani Namati. Long may he live.

מה מתאים!!!
 זה סתם גשם...

דוד אלמן

עורך העיתון - דוד אלמן
 Magazine editor: David Ellman

אתר ארכיון "כל סוטה"
 "Kol Soteh" Archive site
<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

Kol Soteh כל סוטה
 גיליון מספר: 103 לתאריך: 26/11/2016
 עלו בליף אלו. מוסרנו על מוסר גוישים לר' דניאל גומלין "יבול ליום ארבעים"
 An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIF and Dani Namati. Long may he live.

רוני אולשטיין
 בדרך הא'
 בנן

עורך העיתון - דוד אלמן
 Magazine editor: David Ellman

אתר ארכיון "כל סוטה"
 "Kol Soteh" Archive site
<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

Kol Soteh כל סוטה
 גיליון מספר: 086 לתאריך: 7/10/2016
 עלו בליף אלו. מוסרנו על מוסר גוישים לר' דניאל גומלין "יבול ליום ארבעים"
 An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIF and Dani Namati. Long may he live.

דרוק לו כבד
 נעם שיפיק
 לילד...

עורך העיתון - דוד אלמן
 Magazine editor: David Ellman

אתר ארכיון "כל סוטה"
 "Kol Soteh" Archive site
<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

Kol Soteh כל סוטה
 גיליון מספר: 110 לתאריך: 13/01/2017
 עלו בליף אלו. מוסרנו על מוסר גוישים לר' דניאל גומלין "יבול ליום ארבעים"
 An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIF and Dani Namati. Long may he live.

כן, נבדד, אבל אחת לא
 הייתי ממולא את חפקידי
 (בשרית שמואל)

עורך העיתון - דוד אלמן
 Magazine editor: David Ellman

אתר ארכיון "כל סוטה"
 "Kol Soteh" Archive site
<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

Kol Soteh כל סוטה
 גיליון מספר: 109 לתאריך: 6/1/2017
 עלו בליף אלו. מוסרנו על מוסר גוישים לר' דניאל גומלין "יבול ליום ארבעים"
 An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIF and Dani Namati. Long may he live.

למה את אלואר
 אחרי גרשעים
 ואותי לא

עורך העיתון - דוד אלמן
 Magazine editor: David Ellman

אתר ארכיון "כל סוטה"
 "Kol Soteh" Archive site
<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>